

Op vakantie bij tante Betje op het Horntje

Mijn tweede moeder was tante Betje. Ze was mien moeders hulp toen ik geboren werd. Als het druk was in de winkel, zorgde zij voor mij. We hielden gróót van mekaar. Toen ze na een paar jaar trouwde, mocht ik de hele zomer bij tante Betje en oom Adriaan komme logere. Ik was toen vier jaar en toen ik vijf was, mocht ik weer komme. Ze weunden op 't Horretje. Vader en moeder kwamme me dan brenge.

We gingen dan eerst effies naar de Mokbaai kieke. Deer ware watervliegtuige. Ze stege zo van 't water op en later lande ze ok weer op 't water. Prachtig was dat! Je kon 't bijna niet gelofe. Maar 'k heb 't zelf sien.

Deerna gingen we naar tante Betje en oom Adriaan. Wat was deer veul te belefe voor een klein meissie. Allereerst most ik de mense lere kenne. De zussies Timmer, die bé de diek weunde en vaak met me speulde en Marieke (de Peuselaar) die in een wit, oud boerderijtje weunde. Ze had een onderdeur weer ze overheen kon hange en (denk ik nou) stokroze langs de muur. Dan an de ááre kant van ons huus natuurlijk de familie Leije. Deer heb ik ok nog sokke goeie herinneringe an. Tusse die twee húúze lag een gróót graanveld. Deer wou ik wat over vertelle. 't Was nog in die jare dat de zon seumers altóós skeen. Het graanveld lag er zó mooi, goudgeel bee in dat zontje. Ome Adriaan zei dat het kore riép was en dat ze het de volgende dag ginge maaie. 's Morgens vròòg kwamme een paar man helpe. Ik stond er met mien snotkoker boveop, want ik wou het goed zien. Ome Adriaan zei me weer ik staan most, zodat ik het kon sien en niemand voor de biene stond.

lén van die manne maaide met een zein een zóói graan af. De twiede had van een paar koreaare een touwtje draaid, pakte de bos afmaaid graan en bond het touwtje erom (dat heette dan een garve). Het ging vliégend en toen er een stel garve klaar was, zette de derde man al die bosse op skofe. Dat most precies gebeure, want ze moste goed bluve staan en de wiend most alles goed kenne dróge. Seeves was het héle land klaar en stonde er allemaal hokkies op.

Een paar dage later ging oom Adriaan met de peerdewage het land op. Ien man stak met een hooivork de bosse graan naar de man op de wage. Die most ze weer heel precies neerlègge, brééd van onder en héél langzaam wat smaller naar bove, dan kon het er niet makkelijk afvälle.

Het mooie en spannende kwam als de laatste garve an de beurt ware. Zodra de man de hooivork in die garve stak, rende er een hele sóót muuze alle kante op. Wat een verrukkelijke skrik!!! Eéves was het hééle land leeg. Ik had alles goed bekeke en had een prachtige dag had. Allien vroeg ik me af weer nou al die múze zouwe weze...

Berth Boogaard-Dros 't Horntje